

Ca. 1849

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Date explanation:
Dateret efter P.C. Skovgaard og
Georgias forlovelse i 1849.

Archive:
Mappe 2 nr. 07 a-b

TRANSCRIPTION

[Mappe 2 nr. 7a]

Frøken Schouw!¹

De har bedt mig at tænke alvorligt over Deres Ord, og saa sige om De ikke har Ret. Jeg har tøvet med at svare for at opnaae en roligere Stemning, men det vil ikke Lykkes.

Hvorfor har De dog skrevet dette Brev, som har virket saa forstyrrende paa mig? Vi var jo for saa vidt enige i Forveien, har jeg ikke selv paa det bestemdeste yttret min Skræk for et usandt Forhold? Hvad opnaaede vi ved vor Samtale? Ved Deres Godhed og velsignede Opførelse fik vi oprettet det tidligere Forhold, De nævnte ikke at jeg skulle vandre de vilde Stier. Hvorfor har De dog skrevet dette Brev? Er det fordi at De kom til at yttre: "at De ikke ansaae det for en Hemmelighed" fordi De kom til at bede mig nævne Dem ved Fornavn, jeg har jo ikke benyttet mig deraf. De skriver: "For Deres Skyld maa det ikke ske" fordi De ville dog ikke kunne tilhøre mig helt, De synes at antyde, at jeg umulig kunne ville være tilfreds med Helgas Mands Lod, men det maa ikke ske for min Skyld, De vil ikke

●2●

være en [?Skavank] for min Lykke; det er jo næsten at stille det til min Afgjørelse; sandelig, skulle følge mit Hjerte, jeg kunne det, men nei! Kjærligheden maa være fuldstændig fra begge Sider, "De to skulde blive som Een". Det er Ordet hvori Velsignelsen ligger, kun deri ligger den. Men nu de forfærdelige ord "hos en Anden vil De finde Lykken hel" hvor kunne De skrive Dem? Det sortnede for mine Øine, det blev til en Ørken omkring mig, som havde al Sjæl forladt Verden, hvor kunne De dog skrive dem? De mener dem dog ikke? Det er umuligt at De kan ringeagte mig og min Følelse, De, som selv nærer en saa dyb, jeg kunne sige hellig Følelse, jeg kjender Dem for godt dertil, men disse Ord har gennemtrængt mig med en usigelig Smerte; har De nogen Godhed for mig, tal da til mig, tal dem bort, jeg selv kan ikke, Kampen fornyes hver Dag, men jeg vinder ikke altid Seir, jeg lider da gruelig; det er dog umulig at De kan ville jage mig bort nu, og ikke nogle Dage tidligere, men tal, og jeg troer Dem.

Peter Christian Skovgaard.²

[Mappe 2 nr. 7b]

De har bedt mig at tænke alvorligt over Deres Ord, og saa sige om De ikke har Ret. Jeg har ikke bestemt den lange Tid til at komme til dette Resultat for at kunne indrømme dette, Vi var jo enige om det i Forveien, har jeg ikke selv paa det bestemdeste yttret min Rædsel for et usandt Forhold, jeg glemmer heller aldrig deres deilige Svar jeg maa hvorfor har De dog skrevet dette Brev? som har virket saa forstyrrende paa mig? Hvad

opnaaede vi ved vor Samtale? Ved Deres Godhed, og deilige Opførelse
[fik] opnaaede vi oprettet det tidligere Forhold, De nævnte ikke at jeg skulle
vandre de vilde Stier.dertil holdte De for meget af mig. Hvorfor har De dog
skrevet dette Brev? er det fordi at De kom til at yttre: "at De ikke ansaae
det for en Hemmelighed, fordi De kom til at bede mig nævne Dem ved
Fornavn, har jeg benyttet mig deraf? De skriver: at det maa ikke ske for
min Skyld, fordi De ville dog ikke kunne tilhøre mig helt,da Tanken dog
altid ville være med ham; De har jo næsten stillet det til min afgørelse, de
synes endogsaa at mene, at jeg mulig kunne være tilfreds med Helgas
Mands lod; ja! skulle jeg følge mit Hjærte, jeg kunne det mulig, men nei!
Kjærligheden maa være hel fra begge Sider,"De to skulle blive som et" det
er Ordet hvori Velsignelsen ligger, kun deri ligger den. Jaa [?] Vi synes ho
altsaa at være hverken nærmere eller fjernere end før, men Deres
forfærdelige Ord kun [?]. Men nu Deres forfærdelige Ord " for en Anden
vil De kunne

●2●

finde Lykken heel" Som jeg kun....sende Deres [?] Hvor kunne De skrive
Den? det sortnede for mine Øine, det var mig som et Spil havde forladt
Verden, Hvor kunne De dog skrive den? De mener dem dog ikke, det er
dog umuligt at De kan haarne mig og min Følelse. De som selv nærer en
dyb og det jeg kunne sige hellig Følelse.

jeg kjender Dem for godt dertil, men disse Ord har gennemtrængt mig
med [rædsom] Smerte, har De nogen Godhed for mig, tal da til mig, tal
dem bort, jeg selv kan ikke faae Bugt med dem Kampen fornyes hver dag,
og jeg vinder ikke [altid] hver Dag Seir jeg lider da gruelig, det er dog
umueligt at De kun ville jage mig bort nu, og ikke 2 Dage tidligere; men tal,
og jeg troer Dem.

¹ Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

² Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

Frøken Schiøne!

Da hun badt mig at lunte alvorligt om de to
 Ord, og hun siger om de ikke var det. Jeg
 var først med at svara, for at opnaa en
 voligere Placering, men det var ikke
 lykkedes. Derfor var de dog forment
 ikke Børn, som var medet for forsligende
 gaa mig? ni naar jo for saa vist mig
 i Formid, for jeg ikke selv gaa det bestemt
 nogle igennem min Øre for at ijsende for
 sold? fandt opnaaende ni med vor Dumbale?
 med deres Godhed og mæltigende. Også det
 ni opstillet det lidelige foræld, da munde
 ikke at jeg skulle naaende de vilde Min.
 Derfor var de dog forment ikke Børn? ar
 det fordi at de kom til at igennem: "at de ikke anspaa
 det for en Mættelighed", fordi de kom til at
 bede mig naaende den med Formid, jeg
 for jo ikke brugte mig selv. De skrev
 "for deres Øjeblik maaske det ikke selv", fordi de
 vilde dog ikke Ennen tilføje mig selv, da
 siger at antyde, at jeg virkelig Ennen ville
 naa tilføje med Helges Munde Lov, men
 det maaske ikke selv for min Øjeblik, de vil ikke

nu er min Borte for min Lykke; det er jo
næsten at ville det til min Ulykke; sandelig,
ville følge mit Hjerte, jeg kunne det, men
nu! Hjerteløst maas nu vilstødt
for begge Vider, "de la" ville bliu som
nu "det er Ord fori" Heltjænter ligger,
lære deri ligger den. Men nu de
forordelige Ord "for en Anden vil de færd
lykkefuld, for ligger de færd den"
det fortæller for min Gern, det blev det
en færd en ligger mig, som færd et Ord
for lard Mærke, for ligger de dog færd
den? de maas den dog ikke. det er min
lyst at de lard vengede mig og min Solst,
de, som færd nu er færd, jeg ligger færd
færd Solst, jeg ligger den for gæst lard,
men lisse Ord for gæst lard mig nu
en lisse lard; for de maas lard
for mig, det de lard mig, lard den lard,
jeg lard lard ikke, lard den lard færd
men jeg maas ikke alle lard, jeg lard
de gæst; det er dog lard at de lard
ville lard mig lard mig, og ikke lard lard
lard lard; men lard, og jeg lard den.

Peter Christian Mørgaard.

[illegible]

hvert Lydende selv, som i sin egen Smerte
hvert Lydende selv, som i sin egen Smerte
At staa for minn Gode, at saa mig som et Bred
hvert Lydende selv, som i sin egen Smerte
den? I minner den dog ikke, at er det menneskelig
at I kan faa mig, og min Slette, de som
hvert Lydende selv, som i sin egen Smerte
I bender den for godt Delt, men ikke for givende
strang mig med den samme Omhu, for de som
for mig, lad de til mig, lad den fort,
I kan kan ikke faa mig, men den samme
for mig, for mig, og I kan ikke faa mig, men
I kan kan ikke faa mig, men den samme
I kan kan ikke faa mig, men den samme
I kan kan ikke faa mig, men den samme
I kan kan ikke faa mig, men den samme